

MET JEZUS GEKRUIST

Aan Jezus gelijkvormig

Voor de ziel die naar de vereniging met God verzucht, is de boetvaardigheid niet slechts een middel om het vlees aan de geest te onderwerpen, maar tevens een middel om aan de gekruiste Christus gelijkvormig te worden, om in het eigen lichaam Jezus' Passie te vernieuwen en voort te zetten. 'Liefde brengt gelijkheid en gelijkenis voort': wie echt liefheeft, verlangt er als vanzelf naar, aan het lijden van de geliefde persoon deel te nemen; zo is het ook met de ware minnaars van de Gekruisigde.

De H. Maria Magdalena de Pazzi riep uit: 'Onder een met doornen gekroond en gekruisigd hoofd past geen kleinzerig en lichtgeraakt lidmaat, en naast een lijdende bruidegom past geen onverstorven bruid'. Voor een bruid is het een eer, in ieder opzicht het leven van haar bruidegom te kunnen delen; voor een ziel, die aan God is toegewijd, is het een eer, althans voor een klein gedeelte, in het lijden van Christus te kunnen delen. Dat is het enige waar zij op roemt: 'God beware mij ervoor, op iets anders te roemen dan op het kruis van onze Heer Jezus Christus, waardoor de wereld voor mij is gekruisigd, en ik voor de wereld' (Gal. 6, 14).

Het is waar, de versterving van de geest is zeker belangrijker dan die van het lichaam; maar men mag toch niet vergeten dat Jezus, om de wereld te redden, beide heeft willen aanvaarden, en wel op de meest volkomen wijze. Geheel zijn leven was kruis en martelaarschap, en het werd afgesloten door het offer van Kalvarië, waar de slachtoffering, geestelijk en lichamelijk, haar hoogtepunt bereikte. 'Wat nu de versterving der zinnen betreft, zegt Sint-Jan van het Kruis, 'zeker is het dat Hij aan het zinnelijke gedurende zijn leven geestelijkerwijze, en door zijn dood op natuurlijke wijze afstierf; tijdens zijn leven immers ... had hij niets waar hij zijn hoofd kon op neerleggen en nog veel minder had Hij dat in zijn doodsuur ... Daarom, zo besluit de heilige, kan ik de gesteltenis van hen die langs aangename en gemakkelijke wegen vooruitgang willen maken, en voor het navolgen van Christus terugschrikken, niet goed noemen'

Voortzetting der Passie

De H. Teresia Margaretha van het H. Hart van Jezus schreef: 'Denk eraan dat ge, door in het klooster te treden, te kennen hebt gegeven, dat ge in uw leven het leven van de Gekruiste tot uitdrukking wilt brengen'. Het leven van de Gekruiste tot uitdrukking brengen, dat betekent: zijn Passie opnieuw doorleven, aan zijn lijden deelhebben met dezelfde oogmerken als Hij: de eer van de Vader en de redding der mensen. 'Op dit ogenblik verheug ik mij, dat ik voor U lijden mag, en voor mijn deel aanvullen wat aan de kwellingen van de Christus in mijn vlees ontbreekt, ten bate van zijn lichaam, dat de Kerk is' (Kol. 1, 24). Dit is dus weer een andere beweegreden die de Heiligen tot de edelmoedige beoefening van de lichamelijke versterving heeft gedreven. Aan het lijden van Christus ontbreekt niets: 'Het is volbracht' (Jo. 19, 30) heeft Hijzelf, hangend aan het kruis gezegd; alles is voltrokken in Hem, ons Hoofd, maar het moet zich ook nog voltrekken in ons, zijn ledematen. Jezus wil in ons zijn Passie voortzetten, om ons aan zijn verlossingswerk deelachtig te doen zijn, om ons tot zijn medewerkers te maken bij zijn voornaamste werk: de redding der mensen. Jezus had alles alléén kunnen doen, maar Hij wilde ons nodig hebben, om de oneindige verdiensten van zijn lijden op zoveel zielen toe te passen.

De versterving, ook het fysiek lijden, is dan ook één van de vereisten om tot een leven in vereniging met Christus te komen, en hoe edelmoediger ge zijt, des te inniger zult ge aan het inwendig leven en aan het apostolisch werk van Jezus deelhebben. Men kan niet tot de boezemvrienden van Jezus behoren indien men - niet met Hem lijdt, indien men niet met Hem aan het kruis gaat hangen. 'Vergenoeg U met de gekruiste Christus alléén, lijd en rust met Hem...!'

Het lijden heeft alléén dan een bovennatuurlijke waarde, wanneer men met Christus en voor Christus lijdt: Jezus is degene die onze smart heiligt; buiten Hem zijn smart en pijn niets waard, dienen zij tot niets. Maar het lijden dat men uit liefde tot Hem aanvaard heeft, wordt kostbare munt, bij machte om zielen vrij te kopen en heilig te maken; het wordt zelfs de voortzetting van zijn Passie.

Zet in mij uw lijden voort!

'Mijn God, mijn liefde, één ding vraag ik U: in de tijd toen de wereld ziek lag, hebt Gij uw eniggeboren Zoon als geneesheer gezonden ... welk middel zult Gij thans aanwenden om deze wereld, die opnieuw in doodsgevaar verkeert, andermaal tot leven te wekken?

...Gij noemt uw dienaren Christenen en wilt door hun bemiddeling de dood wegnemen en het leven aan de wereld terugschenken. En op welke wijze? Zij moeten vastberaden de weg gaan van uw Woord, vol ijver en vurig verlangen, en bekommerd zijn om uw eer en om het heil van de zielen; en op die weg moeten zij geduldig alle moeite en pijn, kwellingen, smaad en blaam verdragen ... Geef ons dan, goddelijke Heelmeester, zulke christenen, die voortdurend in waken, in tranen en gebed leven voor het heil der wereld' (H. Catharina van Siëna).

Gij kent, Heer, het innig verlangen van mijn hart: aan U gelijkvormig, met U verenigd te worden, om slechts uw leven te leven. Als dan de hoogste trappen van het gebed en de geestelijke arendsvlucht mijn deel niet zijn, laat dan het kruis mijn deel zijn: Gij biedt het mij aan en ik wil het van ganser harte aanvaarden. Ik besef dat juist het lijden datgene is wat het gemakkelijkst binnen mijn bereik ligt, wat ik iedere dag tegenkom, dat het best past bij mijn ellende en bij mijn beperkte mogelijkheden; want er bestaat geen menselijk leven zonder lijden. Geef dan, Heer, dat ik in ieder lichamelijk of geestelijk lijden uw kruis zal leren herkennen en aanvaarden opdat ik innig deelgenoot zal kunnen zijn van uw Passie, omwille van het heil der zielen. Gij zit thans in heerlijkheid aan de rechterhand van de Vader en kunt in uw verheerlijkte Mensheid niet meer lijden; wil dan lijden in mij, bedien U van mij om uw verlossingswerk voort te zetten.

Bron: Van Hart tot Hart, 1962
Gabriel van de H.Maria Magdalena o.c.d.

Uitg. Karmelgemeenschap.Bierbeek 2018